

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Elofizetési árak:		Vidékre küldve:	
Helyben.			
Egy évre	10 kor. — fill.	Egy évre	16 kor. — fill.
Fél évre	6	Fél évre	8
Negyed évre	2 30.	Negyed évre	4
Egy óra	—	Egy óra	1 70 .
Egyesszám ára 4 fillér.			

Főszerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
 Felelős szerkesztő: **Uj. MÓRICZ PÁL.**
 Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:
 Hat hasábos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többször megjelenő hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden sor 4 fillér.

A polgárság megrontása.

(Kecskebéka horgászás közöltségen.)

Szomorú, de már nem meglepő valóság, hogy a polgárság megrontói között ott szerepel az első debreczeni polgár, a debreczeni polgármester is. Szomorú, de nem meglepő viselkedés ez, mert Debreczen polgársága már untig tapasztalta, hogy első polgárunk mérlegénél az önérdék serpenyője inkább súlyosabb, nyomatékosabb, mint a közérdek serpenyője. Szomorú, de már nem meglepő jelenség reánk, hogy most ismételtén a polgárság érdekével ellentétes táborban küzd, fondorkodik és erőszakoskodik a debreczeni polgármester. Azt a debreczeni polgárság zömére és a vidék lakóira igen jelentős esetet értem, melyről a Debreczen október harminczadiki számában „Viharos közgyűlés a városházán” című hírből számoltunk, ösmertetvén ennek az érdektársaságtól hipnotizált polgármesternek az erőszakos jogtiprását a polgársággal szemben, melyre újabb felesleges és nasztalan terheket akar rakni.

Ez az erősen nyugdíjképes polgármester újabb felcsapott vízcsapoló társulati vigécznek és nem elég, hogy már a nyír vízcsapoló társulat méltánytalan és felesleges nagy terhével agyon van nyomorítva a debreczeni

gazdák, földbirtokos polgárság egyrésze, mostan még Simonffy Imréék és veszedelmes társai a birtokos polgárság más részét is agyon akarják nyomorítani és terhelni egy újabb, teljesen szükségtelen és a polgárság másik részét zsaroló vízlecsapoló-társaság és művelet létesítésével. Mert nemhogy a debreczeni és vidéki érdekelt birtokos polgárság beleegyezésével, de határozott ellenzésök, tiltakozások daczára akarják a polgárság megrontói, közöttük Simonffy Imre polgármesterrel az élőkön, a vízlecsapoló-társulatok leghetlenebbikét, legképtelenebbikét örökéletre terjedő nagy terhek mellett létesíteni, az ugynevezett Kondorosi, Kádár árki, Tóczós és Záni vízlecsapoló-társulatot, melynek megvolna az összes hazai botrányos vízlecsapoló művek között is egy igen feltűnő tulajdonsága, nevezetesen hogy a vízhiánya miatt örökös szárazságban és szomjúságban szenvedne.

Nem farsangi tréfa ez a dolog, de veszedelmes valóság, hogy Simonffy Imréék, kik között természetesen az Aczél Géza főmérnök czirkalma is ott villog, a már enélkül is szakadásig terhelt polgárságnak újabb anyagi megnyomorításával a keservesen sajtolt közpénzek százezerein oly vizek lecsapolására akarnak méregdrága költségű és állandóan terhes vízlecsapoló-társu-

latot és műveket létesíteni, mely vizek legnagyobb részét csak a régi térképeken léteznek még, mert kiszáradtak, vagy javarészt kiszáradó félben azon sekélyes erek, vízállások, melyeknek a csapolására most újabb óriás terhekkel nem átalnák megróvni a polgárságot, nemcsak debreczeni, de debreczen-vidéki birtokosok ezreit, kiket soha nem fenyegetett semmiféle árvíz veszedelem azon vízállásokról, erekről, melyek most újabb alkalmat szolgáltatnának nem annyira a csakis a régi térképeken létező festett vizek, mint inkább a polgárság erejének, fillérei- nek, a Danaidák feneketlen hordójába való szivattyuzására.

Érthető tehát, hogy az érdekelt birtokosok százai a városháza nagy termében, Kocsár Gábor ügyvéd lelkes vezetése mellett oly viharosan tiltakoztak a polgárság ezen újabb megnyomorítása és megrontása ellen, megakadályozva a Simonffy Imre és érdektársai által erőszakolt társulati alakulást, daczára a polgárnagy kevés jóindulatra és méltányosságra valló azon fenyegetésének, hogy majd kormánybiztos személyében állit nekik mumust. Ezen tanusított viselkedés legkevésbé illik Debreczen első polgárához, sőt megrovást érdemel, a miért a polgársággal szemben ilyen cinikusan szegődik a megrontók táborába, azért

A póruljárt huszár.

(Tábori visszaemlékezés 1848/49-ből.)

Nagy Majtenyba volt az 5-ik huszár- ezred depotja. Ott szerelték fel s gyakorlatot be a legénység is s a kiképzett századokat innét eresztették utnak.

Repasy tábornok ajánló levelével praesentált engem, teljes felszereléssel, Badár lovammal együtt Fehér Herman kapitány urnak, bátyám Botka Imre és Ujfalussy Lajos országos képviselő.

Az életet jóformán nem ösmerő gyerek embernek, a kit csak a lelkesedés vitt a katonákhoz, olyan furesának tetszett az, a mikor hetek múlva szakaszom elé álltam vezényelni!

Hogyne? volt olyan szárnylegényem (Olaszországból jöttek haza a veteránok), hogy a bajusszával is leemelhetett volna a nyeregből és aztán mégis én parancsoljak nekik . . .

Igy kellett lenni. Későbbet megszoktam. Pedig ezek a vitézek tanítottak a hatvágásra, mint közlegények „apánknak” hívtuk őket. Amikor úgy, ahogyan akkori idők gyors-

ságával felszerelve s begyakorolva lett a 4-ik század, én is jelentkeztem indulásra.

— Marad velem! együtt, az én oldalomon fog csatába indulni, mondotta jó-ságos indulattal a kapitányom.

De miután határozottan kijelentettem, hogy nem azért jöttem, hogy az ujonczokat tanítsam — végre engedett.

Vigan meneteltünk, apró stacziókat tartva, hogy lovainkat idő előtt le ne járjuk . . . Falunkivül aztán oda szolt a legénységnek Szaladin főhadnagyunk:

— Danoljatok fiuk!

Rázendítettük az akkor divatos nótát:

Esik eső, ázik a heveder,
Mind két lábom szoritja a kengyel.

Beértünk Hódmezővásárhelyre. Én egy kis bormérőbe kaptam szállást.

Sokan idogáltak itt a Miklós huszároktól is — s jól bementünk az éjszakába, a midőn kiürült a bormérő, a mely nekem hálóhelyül szolgált.

Csak egyetlen egy öreg huszár maradt

a falmelletti lóczán csendesen borozgatva később elnyomta a mánor, észre se vette a haziasszonyom, hogy ez az egy benn maradt.

Én előbb, az asszony később feküdt le a kisszolgaló is abban a helyiségben halt.

Már jóízűt aludtam, mikor arra ébredtem fel, hogy egy erős kéz szorongatni kezd a kezem.

Eszembe ötlött a bennrekedt vén huszár, gondoltam, ha már az álmat kivered a szememből, hát megtréfálak. Gyengén visszazsorítottam a kezét.

Az én emberem mindig merészebb kezdett lenni, végre a borivólóczáról, a mi az ágyam előtt állott, sarkanyus lábait felrakta az ágyra.

Erre már én is hangos szóval törtem ki, olyan huszáros káromkodást mivelttem, a milyen csak egy ujoncz huszártól kitelt.

Az öreg se vette tréfára a dolgot, — elment a sötétbe tapogatózva.

Addig-addig botorkált, hogy a haziasszonyom ágyához ért, aki az illetlen érintésre álmából felriadva — kétségbeesett hangon kezdett kiabálni:

hogy a nevezetes kokadi vizlecsapoló árokhoz hasonlatos patika-drága csatorna partján szegény polgártársaink, szegény birtokosaink örökös terhelése és zsarlása mellett véres verejtékkel sajtolt fillérekből, hivatalosan lophassák a drága napot és horgászhaszák a naplopó urak gyomrának inyencz kecskebékát némely kellemetes uritársaságok a leginkább csak régi térképeken létező, papirosra festett vizek csapolásának az ürügye alatt . . . Ne adja Isten, hogy megvalósuljon ez a torzterv, melynek az első kísérletezésével a polgárság megrontói csúfos kudarcot valottak és hiszem, ha az érdekelt debreczeni és vidéki polgárok, birtokosok jövőre is megértik egymást, egyesült erővel és eréllyel utasítják vissza a további merényleteket, ekkor a polgárság keserves fillérjein soh' sem fognak kecskebékát horgászni ezek a jó urak, mert más haszna úgy sem lenne annak a nagy költséggel tervezett ároknak.

Ifjabb Móríc Pál.

A katonai előléptetések és a magyar tisztviselők.

A hivatalos Budapesti Közlöny közlelbi számában közel husz oldalon közli az őszi katonai kitüntetéseket és előléptetéseket. Ha magyar ember olvassa végig az előléptettek nevsorát, hát kell, hogy megdöbbenjen. Nemesak azért, mert az idén is több közöshadseregbeli tisztet, főtisztet helyeztek át a m. kir. honvédséghez, megnevezve ezáltal a honvédtisztek előléptetési viszonyait, hanem azért is és főként azért, mert az előléptetettek listájában száz között ha akad egy magyar nevű, tehát magyar ember.

Látva ezt a tünetet, önkénytelenül fölmerül az emlékezetben az az ellenzéki állítás, mely azt hangoztatja, hogy nemesak a közös hadsereg, hanem a honvédség főtiszt, tábornoki karából bizonyos rendszerű célzatossággal nyugdíjazták a legkiválóbb magyar katonai tehetségeket. A mostani őszi katonai előléptetések sorozata hi-

— Zsuzsika — Zsuzsi te! gyujts világot!

Én a takaróm csücskét fogtam a fogam közzé, hogy az erővel kitörni akaró nevetést — elfojtsam.

A biz jó időbe került míg az álom szuzsi eseléd annyira magához jött, hogy világot gyujthatott — asszonya sűrű rimánkodására.

Az öreg vitéz a felgyujtott mécesnél észrevette a huszár ruhát az én ágyam előtt — és lesütött fövel botorkált ki. — A kis Zsuzsi is taszigálta kifelé, azután bereteszelte az ajtót.

Jót nevettek a tiszturak másnap, a mint elmeséltem Szaladin főhadnagynak, a ki persze tovább adta.

Jó szerencse, hogy nem a századunkbeli huszárral esett meg, annak lett volna mit halgatnia menetelés közben. Ki jutott volna a csipkedésből furcsán.

Morvay Károly.

vatalos bizonyítók arra, hogy Magyarország nemesak a törvényszerű arányban, hanem egyáltalán alig van képviselve a közös hadsereg tisztikarában. Ugylátszik, a magyar fiúk csak arravalók a közös hadseregben, hogy haptakot álljanak a Jerbicek-nek, a Swobodák-nak, a Dworak-oknak s egyéb eseb, morva, rusznyák és galicziai származású közös hadseregbeli főtiszteknek.

Tudjuk, hogyha ezek a dolgok felhozatnak a delegációban, a hadügyminiszter ur azt feleli, hogy ő nem tehet arról, hogy a magyar fiatalság nem akar a katona tiszti pályára lépni. Dehogyan nem akar. Ott vannak az új honvéd katonatisztképző intézetek, telve a magyar nemzet erőteljes, daliás virágaival, de hogy tekintsen az az ifju tiszt-növendék bizalommal jövődjé karrierjére, mikor látja, tapasztalja, magyar születésű tisztjeitől tudja, hogy a honvédtiszti előléptetéseket folytonosan megakadályozzák a közös hadseregből való osztrák beoltásokkal s hogy fehér hollószzerű ritkaság számba megy, ha egy magyar ember, mint Madik Kovács, az altábornagysáig felviszi.

Olyan kérdések ezek, melyek nagyon időszerűek most, midőn a hadügyi kormányzat a katonai létszám felemelését sürgeti s midőn újabb katonai áldozatot kérnek a nemzetől. Mert folyton csak áldozni, folyton csak nagyobb terheket viselni és nem érvényesülni a kellő arányban a magyar elemnek a hadvezetőségben, a haderő tisztikarában, az egyáltalán nem felel meg még az 1867-iki kiegyezés törvénybe iktatott szellemének sem.

Az alsó nyirvidéki vizlecsapoló társulat közgyűlése.

E társulat f. hó 12 napján évi rendes közgyűlést fog tartani, a melyre hirdetményileg hívja fel „Bánk“, „Fancsika“, „Haláp“, „Nagy esere“, „Pacz“ és „Gut“ puszták kisbirtokosait, hogy ezek a közgyűlésen 2. (kettő) választott tag által képviseltessék magokat, mert ha ezt az érdekelt birtokosok tenni elmulasztának, ennek eikerülhetetlen sujtó következménye az lesz, hogy „érdekeket“ (ismét!) Debreczen sz. kir. város polgármestere (Simonffy Imre kir. tanácsos ur!) fogja képviselni.

A birtokosság, hiszem, hogy nem lesz ezuttal már indolens az iránt, hogy érdeke végre valahára kellő módon képviseltessék.

E vizlecsapoló társulat jogtípró eljárása által annyi jogtalan és indokolatlan adóztatással sujtott kisbirtokosság az utóbbi időben tiltakozó mozgalmat indított az őt agyon sarczó vizlecsapoló társulat ellen, de ennek a vizlecsapoló társulatnak képtelen zofizmazól és körmönfont rebusokból összetakolt s a kisbirtokosság koldussá adóztatására kieszelt alapszabályai, mint alaki szabályok scilla és karibdiszei közt eredménytelenül vértett el minden nemes jó szándék és önzetlen buzgalom.

Érthetetlen dolog egyébiránt, hogy maga a Belügyminiszterium is, anélkül, hogy a valóságának megfelelő információt szerzett és meggyőződést nyert volna, az itt vandál módra pusztító vizlecsapoló társasági vizsgálatairól felől — vollens nollens — a társulatnak adott igazat — miáltal aztán annak ázsiai szabadalmait prolongálta bizonytalan időkig.

Hogy pedig még fényesebb legyen ez a diszes vizlecsapoló társaság, hogy talán mng nagyobb tekintéllyel üzhosse a kisbirtokosság agyonadóztatását, hát megtették a társaság igazgatóját (Uram ne vigy a kísértetbe!) királyi tanácsosnak.

Mindez azonban nagyon is gyarló harisnya, melyből kilátszanak a farkas körmök, nagyon ritka festék, mely alól kiragyog a magánérdekszövetség ijjesztő ábrázata.

A kisbirtokosságot elvégre nem lehet itéletnapig falnak állítani és bambán kérődözö tehén módjára fejni . . . Minél később kéri számon ez a páriaként szekirozott és pumpolt kisbirtokosság a rovására és sérelmére elkövetett visszaéléseket, annál kerülhetetlenebb lesz az elszámolás.

Dr. Király Péter.

A nők és a könyvek.

Irta: Vozáry Pál.

A milyen a nő, olyan a kor. Mert a nő nemesak az életet adja a gyermekeknek, de a gyermeket is ő adja az életnek. És a hogyan adja, olyan lesz az a gyermek, olyan lesz a társadalom.

Az a veszély, a mit a nő elkövet, midőn a természet által kijelölt helyét el akarja hagyni, fölforgatta az egész társadalmat. De az ilyen veszélyek esetén nem a nő lehet okozni. Hisz a nő csak gyenge teremtés, kit indulatai ragadnak éppen úgy a legnemesebbre, ha jól van nevelve, mint a legrutább dolgokra, ha e drága kincs hiányzik kebeléből.

A férfit lehet okozni, kit vezetőül adott a természet a nőnek s ez a helyett, hogy a helyes utra vezetné azt, odaállítja hamis oltárképnek maga felé. Vagy hazudik neki azért, hogy vagyont, pénzt, hatalmat szerezzen általa ezzel, hogy hazugságával félrevezeti az érzelmekre hajló nő egész belső világát s ez uton megfertőzti az egész társadalmat, a melynek tisztaságára pedig oly nagy szüggégünk van mindnyájunknak.

A nő mindezeket csak akkor veszi észre, mikor már késő. Addig mindig hitte azokat az édes hizelő szavakat, a melyeket finom kötésű sima, fehér papirosra nyomott könyvekből olvasott. Könyvekből, a melyekben az indulatoknak olyan szabad folyást enged az író, hogy a nő, a ki ezekből oly sokat rejt magában, a legnagyobb élvezettel szedi a mérget magába. És midőn a nő a világot jelentő deszkáról már eleget látott s a finom kötésű könyvekből eleget olvasott indulatok és szenvedélyek föltétlenül boldogító hatalmáról, akkor azt az életben is kerestül akarja vinni. És mit tapasztal? Azt, hogy lelke meg van metelyezve.

A nők legnagyobb része annyira távol áll az élettől, hogy azt közelebbről egész valóságában meg nem ösmerheti. A nő az életet tehát leginkább vagy a regényekből, vagy pedig a szinpadról ösmeri, s a mit ezek nyujtanak, a tetszelős szinpompá, kellemes, a női lelket egészen elbűvölő beszéd, a melyben a nő úgy van feltüntetve, a ki csak azért van a világon, hogy parancsoljon és uralkodjék, éljen szeszélyeinek, indulatainak, különösen szerelme ne ösmerjen határt, melyet ez le ne győzhetne. A férj, — az csak szükséges rossz, a család csupán azért van, hogy a dajkának, nevelőnek és nevelőnőnek legyen miből élnie s később, hogy legyen a családban egy két fiu, a ki érte a reprezentálás és érvényesülhetés minden csinját-bínját, párbajozzék; legyen leány, a kit be kell mutatni, kinek kedvéért estélyeket adni, zsuokat adni, bálozni stb. Ezek és ezekhez hasonló, vagy még ilyenebbek is azok a társadalmi félszesegek, melyeket a mai kor írónak nagyrésze belenevel a nő lelkébe.

És miért? Egyszerűen azért, hogy a könyvpiaczon minél busásabb legyen könyvüknek a haszna, miután a mi kellemes,

szép és kívánatos, ha nincs is benne semmi jó. semmi igaz, tetszik legjobban a nőknek. De éppen azért mindennek természetes következménye csakis csalódás lehet. És pedig annál is inkább, ha a nő vezetőjéül adott férfi vagy készakarva nem igyekszik, vagy nem is tudja a sok fölületességgel és csillogó mázzal, de annál kevesebb igaz tartalommal, csak a reklám és kelendőség céljából megírt és könyvpiacon dobott üres munkák százait megbírálni.

Az ilyen, s már — sajnos — nem epidemikus napvilágot látó könyvekkel van a mai női társadalom elárasztva s ezek, ha az irodalmi viszonyok nem javulnak, nagy romlásnak lehetnek okozói, hiszen, ha nézzük a történelmet, mindenütt ott találjuk a rossz irányba terelt női indulatokkal párhuzamosan s társadalmi bajokat, forradalmakat s a legádázabb vérengzéseket, sőt a nemzetek végpusztulását is.

Legboldogabbak ott a népek, a hol a női indulatok nemes célokért és irányban érvényesülnek, a hol a női erények a legtisztábbak, a hol a nő gyermekeinek helyes nevelésében, családi örömeiben találja föl legfőbb boldogságát.

Legfőbb és természetességben is legeszményibb boldogsága csakis ez lehet a nőnek, mert tökéletes teljesen: a legszebb, a legjobb és legigazabb boldogság ez.

A vigécz király.

(A Magyarságból.)

A kereskedelmi utazók nagy alakja, Hirsch B. haldoklik. Közel harmincz esztendőig járta a világot. A kezdő utazók példányképe volt mindig, ötletessége, fellépése országos hírvolt. A nagy kereskedelmi czegek valósággal versenyeztek érte és bámulatos ügyessége miatt minden más gyarlóságát elnezték. Egy kies fürdőhelyen fekszik a vasut mentén, ágya ott van az ablak mellett, ott lesi, várja naphosszat a vonatot, mely annyit vitte őt is, melyhez anny kedves emlék fűzi. Révedező szeme a messzeségbe bámul, kalandos lelke a mezők virányain, bércek között, nagy városok palotái és falucskák kunyhói között bolyong. Bohém élete az anyagiak gyűjtését elfelejtette, nem marad utána más, csak a szomorú emlék, meg az ifjú utazók számára egynehány történet.

(A rövidlátó főnök.)

Hosszabb utra küldték Hirscht. A főnöke, egy rövidlátó pálinkagyáros atad neki este 600 forintot utiköltségre. H. kimegy az irodából és egyenesen az erzsébetteri kioszkba tart, ahol annak idején nagy kártyajáték járta. Leül ő is és a vége természetesen a lehető legszomorubb. Elvesztette a pénzt utolsó krajczárig. Szomoruan bandukol haza, nincs kapupénzre valója sem. Másnap bolyong a városban, hogy legalább elutazásra valót szerezzen. Mar beesteledett, gondolatokba elmerülve jár kel és a nagyköruton beleütközik valakibe. Halljad Izrael! A főnöke volt.

— Hirsch! Mi van magával? Hát maga még itt van?

— Micsoda Hirsch? Mégbolondult az ur?

— Miféle beszéd ez? Hát maga nem Hirsch utazó?

— Kikérem magamnak! Én dr. Reinitz vagyok! Nézze meg az ur jobban, hogy kit szólít meg az utcán.

Az öreg palinkagyáros pedig sűrű bossántkérések között eltávozik.

Hirsch másnapra szerzett pénzt és elutazott. Néhány het mulva megérkezve beállit az irodába, leszámol. A számadás befejeztével indul kifelé, midőn a főnöke visszahívja.

— Hirsch! Hallgassa csak, ami nekem történt. Megyek a köruton másnap, amikor maga elutazott, jön egy ur. Hallja! Azt a hasonlatosságot még nem láttam. Mintha csak maga után faragták volna ki.

— Nem volt az dr. Reinitz?

— Eltalálta. Maga úgy éljen!

(A szerb Takova rend.)

Hirsch elutazik Belgrádba. Ami előleg felvehető volt, mind kipumpolta. Egyszerre új ötlete tamadt. Tudja, hogy főnöke, ak-mellesleg udvari szállító, nagyfoku gombilyuk fájdalmakban szenved. Rohan a tavirőhivatalba, meneszti következő sürgönyt:

N. N. pálinkagyáros Budapest. Akar egy Takova rendelt? A válasz következő: Igen, igen, igen. Erre Hirsch egy új táviratot küld, melyben bizonyos összegekre czélözva így ír: Hatszáz . . . Konak. Hirsch — Belgrád. Az üzletvezető a konakot sajtóhibának nézi, se szó, se beszéd, a lehető leggyorsabban elküldi a hatszáz üveg konyakot a konakba, ahol természetesen nagy örömmel fogadtak az ajándékot és küldtek érte egy legfelsőbb elismerést.

(Az antiszemita patikáros.)

Gömörmegyének egy nagyon szép fekvésű városkájában találkozik Hirsch egy régi utazó ismerősével. Ilyenkor nagyon kellemetlenül érezte magát az a másik. Féltek Hirschtől, igyekeztek szabadulni, mert kifigurazta őket százelekeképp. Most azonban szeliden közeledett Hirsch:

— Hallja! Most az egyszer ne legyünk konkurrensok. Van itt a városban egy gyógyszerész, aki nevezetes arról, hogy milyen dühös antiszemita. Ennek kellene konyakot eladni. El fogunk neki adni közösen, én mondom. Bemegyek hozzá és konyakot fogok ajánlani. Ugy fogok beszélni, mint egy galicziai bevandorolt. Maga pedig a másik oldalon fog várni. Mikor én az üvegajtó mellett fogok állni és a kabátomat gombolom, maga lépjen be a mintatáskát hordozó emberével, és ajánljon a gyógyszerésznek konyakot. Most ne beszéljen, a többi az én dolgom.

— Délután Hirsch bemegy a gyógyszer-tárba, a másik a tuloldalra áll.

— Jó napot kívánok. A nagyságos urral óhajtának beszélni.

— Én vagyok! Mi tetszik.

— Kérem, én konyak utazó vagyok. Nagyon jó konyakom volna. Most a legjobb alkalom.

— Ne fáradjon barátom. Elég volt már nekem a maguk konyakja. Különb is zsidó czégektől elvből nem vásárok.

— Kérem alásson. Nagyon köszönöm. De ha már nem vásárol, egyre kérem meg a nagyságos urat.

— Halljuk.

— Én zsidó vagyok, a jobbik fajtaból. Hanem van itt a városban egy másik utazó, az is zsidó, de a kellemetlenebb fajtaból való. Ha már tölem nem vesz, legalább attól se méltóztassék venni, mert engem városról városra üldöz és hogy a kedvét szegjem valamennyire, tessék neki azt mondani, hogy nem vesz tőle, mert már tölem tetszett egy nagyobb mennyiséget venni.

— Jól van, megteszem.

— Köszönöm. Ezzel az ajtó felé indul, kabátját gombolja. Ebben a perczen belép a másik utazó a szolgálval és szól utasításhoz hiven ekkép:

— Alásszolgája. Nem parancsol uraságod konyakot?

— Nem parancsolok. Először mert zsidótól nem vásárok, másodsor pedig ettől az urtól ép e pillanatban vettem 1000 üveg-gel. Ajánlom magamat.

Az utazók elmentek, Hirsch pedig harmadnapra küldött 1000 üveg konyakot. A gyógyszerész kézzel lábbal tiltakozott, pereskedett, a fültanuk azonban hallották, mikor kijelentette, hogy 1000 üveg konyakot rendelt.

Gy. E.

NAPI HIREK.

Az oratóriumi emléktábla az igazgató tanács előtt.

Általános ismert dolog, hogy az ev. ref. főiskola ifjusága az oratóriumot, mint a 49-iki nagy idők országgyűlésének színhelyét emlék-táblával akarja megjelölni. Nagy lelkesedéssel határozta el ezt annak idején az ifjuság és ez óhajtás emlékekkel jelölni meg szabadságharcunk szent helyét, most is leghőbb vágyát képezi az ifjuságnak. A főiskola hazafias tanári testülete pártfogásába vette a diákság tervét és mint az ifjuság és a tanártestület közös óhajtását terjesztette a főiskola igazgató tanácsa elé. Ez ügyben ugyanis, a döntés a főiskola legfőbb kormányzó szervét illeti. Az igazgató tanács f. hó 5-én veszi tárgyalás alá az ifjuság és tanári kör e közös felterjesztését. Meg vagyunk győződve, hogy az igazgató tanács a legnagyobb készséggel tesz eleget az ifjuság kívánatának. Mert hisz e testület tagjainak csakis az lehet a céljuk, hogy az ifjuságnak bizalmát megszilárdítsák vezetőik és felebbvalóik iránt, másrészt pedig ezen hazafias ügyben az igazgatótanács nem helyezkedhetik ellentétbe a főiskola összes tanárainak egyhangu határozatával. Az igazgató tanács helybenhagyó és pártoló határozatával igen nagy örömet és lelkesedést okozna a diákok között, sőt a polgárság körében is, a kik a legnagyobb figyelemmel és várakozással, de teljes bizalommal néznek a döntés elé.

Michelstädter Utóda

— Kizárólag cipő raktár. Bevéselt szabott árak. —

Debreczen, Piacz-utca 40 sz. alatt, a Hungáriával szemben.

Csokonai ünnep.

A Magyar Irodalmi Társulat már megkezdte a főiskolai Csokonai ünnep előkészítésének lépéseit. Ezen ünnepségre pályázatot hirdetett egy alkalmi költeményre, a melyet az ünnepélyen fognak elszavalni 20 korona pályadíjjal. A beérkezett költemények közül a díjat „Csokonairól“ című vers nyerte el, melynek szerzője Milotay István a főiskola ismert jeles poétája. E költemény elszavalására nov. 10 diki lejárattal verseny szavaltat hirdetett a társulat. A legjobban szaváló diákokat bízzák meg aztán az ünnepélyen való szavallással, egyúttal 10 korona jutalomban is részesítik. Ugyancsak 10 korona van kitűzve a Csokonai ünnepen előadandó legjobb vizsgálatra is. Az ünnepélyen a megnyitó beszédet dr. Ferenczy Gyula tanár tartja meg, a kit a beszéd megtartására már fel is kért az ifjuság. A műsor e kimagasló pontján kívül még számos igen sikerült számot fog beilleszteni az Irodalmi Társulat, hogy az ez évi ünnepség is méltó legyen az ifjuság régi Csokonai ünnepeihez.

Szervezési szabályzat módosítások.

Szombaton teljes tanácsi értekezlet volt a városházán, melyen napirendre került a szervezési szabályrendelet módosításának kérdése is. A tanács ezen értekezleten részt vett Puky Gyula főispán is és kifejtette, hogy a szabályrendelet módosítási munkálatait személyesen fogja vezetni. A főispán kimutatást készített az összes hivatalok ügyforgalmáról, hogy-e kimutatások szerint határozzon a bizottság új alások szervezése avagy megszüntetése felől. Puky Gyula az adóhivatali személyesen fogja megvizsgálni és ez ügyben ma, hétfőn és a következő napokon megvizsgálja az adóhivatal ügyforgalmát. A szükséges adatok beszerzése után a bizottság megkezdte munkálatait.

Pénztárvizsgálat a városházán.

A múlt október hó 31-én az adópénztárnál vizsgálatot tartottak: Hajdu Gyula tanácsnok, Abraham László tiszti főügyész, dr. Széll Kálmán városi bizottsági tag és Kovács Sándor városi elszámvevő, mely alkalommal is, mindent rendben találtak. E pénztárvizsgálaton Hajdu Gyula tanácsnoki elnökölt és Koszorus Kálmán helyettes adópénztárnoknak s a hozzá beosztott Kapros Sámuelnek, ügybuzgóságukért, teljes megelégedését fejezte ki.

Tiszturak szemléje.

Minden esztendőben november negyedik napja ez a jeles nap, midőn a jelentkezésre köteles tartalékos és egyéb tiszturak a sifonérokba előkeresik a gondosan elrakott egyenruhát, a helyiely már rozsdafoltos kardot és aztán az emberszerinti pongyolább vagy snajdigabb gálában vonulnak az ezerszemű hadkiegészítő őrnagy esetleg alezredes elé. Ismét elkövetkezett ezen nevezetes nap holnap lesz november negyedik napja, a mit azért említünk külön fel, nehogy a közönség a tarkabarka egyenruhás tiszturak sokaságát látván az utcán, valami keleti háború rémségére, vagy mozgósításra gondoljon mert mindössze csak a tartalé-

kos tiszturak teljesítik a nem épen kellemes kötelességet, a jelentkezést, melyet pedig egyszerűen a személyi igazolványnak a postán való beküldésével is ellehetne intézni, igen de hát akkor miből táplálkozna a czopf?

Az elkobzott könyv.

A Szeged és Vidéke írja a dr. Kalmár szenzációs könyvéről a következőket: Még mindig nem tudjuk, van-e hát igazán fel-ségsértés vagy nincs dr. Kalmár Antal hatalmas közjogi tanulmányában, a melyet a budapesti kir. főügyészség elkoboztatott. A sajtóügyi eljárás igen nehézkesen halad; s ha a budapesti forrásokból eredő híreknek hinni lehet, a kormány ki is szeretne térni a pör elől, mert Kalmárnak a felmentése teljesen bizonyosnak vehető. Kalmár különben tegnapelőtt Szegeden jár: s maga is azon véleményének adott kifejezést, hogy a budapesti esküdtek minden bizonynyal fölmentenek ha főtárgyalásra kerülne a sor. A szerzőhöz száz számba érkeznek a megrendelések a szenzációs műre, de azoknak eleget tenni nem tud, mert a lefoglalásig el nem adott példányokat a főügyészség őrzi. Ha a könyvek felszabadulnak, pár nap alatt el fogynak a meglevő példányok s akkor új kiadást kell csinálni.

A miniszteriumok füzetei.

A miniszteriumok a köztudnivalókat saját kiadásu nyomtatott füzetekben terjesztik. Így a belügyminiszter „A tüdővészttől való óvakodásról“ című közhasznú füzetből 400 példányt küldött le a városhoz szétosztás végett. Ösmertetes végett lapunkhoz is küldöttek be ilyen füzetkét. Egy másik kiadvány meg, amelyből szintén kaptunk egy példányt, a földművelésügyi miniszter egy hasznos kiadványa es „Utmutatás a Ragadós száj- és körömfájás elleni védekezésre és ezen betegség gyógyítására.“ Ezen füzeteket meg a gazdak között fogja szétosztani a gazdasági tanácsos.

Ev. ref. egyházi gyűlések.

A debreczeni ev. ref. egyház presbiteriuma ma délután 3 órakor ülést tartott, melyen Nagy László új számvevőt eskették fel, tudomásul vették Jánosi Zoltán lelkész nyilatkozatát a lelkési állás elfogadása tárgyában és több fontos folyóügyet intéztek el. Ugyanzen alkalomból megemlítjük, hogy a református egyház árvaügyi bizottsága f. hó 4-én, délután 5 órakor az egyháztanácsstermben ülést tart.

Szenzációs végrendelet.

A péntek éjjel elhunyt Botto Ferenc nagyváradi ügyvéd egész vagyonát jótékony célra hagyta. Nintegy 250,000 koronára tehető ez a vagyon, melyből Botto Ferenc egy nagyváradi főzöiskolát akar felállíttatni nők részére és ha ennek létesítése akadályokba ütköznék, akkor a hagyatékából a Csesztivóhoz hasonló polgári menedékház létesítendő. A nagyváradi ügyvédi kamara egyik legigénytelenebb tagja volt Botto, ki a közéletben igen kiosi részt vett ezért kevesen ismerték. Egész munkásságát irodájának

szentelje s főleg zálogjogi bekebelezéssel foglalkozott. Irodája ezenkívül sok kölesön üzletet is közvetített s ennek a révén inkább tekintélyes vagyonnal mint nagy népszerűsége tett szert Botto Ferencz. Nem sokat betegeskedett, mindössze talán 48 óráig, Agyszélhűdés ölte meg — de, ha a jelek nem csalnak — már napokkal előre megérzette halála közeledtét.

Szerencsétlenül járt kocsis.

Földi Imre kocsis téglát szállított a sestakeribe. A nagy sárban a lovak elakadtak és ő ostorával ösztökölte a lovakat. — Eközben az egyik ló felrugott és a szekert úgy megrántotta, hogy Földi a lovak közzé esett. A lovak a szerencsétlen kocsis fejét teljesen összezúzták. Sulyos sérülésével a kórházba szállították.

240.000 korona egy rózsatóért.

A németországi Hildesheim városában egy rózsató virít, mely állítólag már ezer éves és a melynek ojtásra szolgáló ágaiért és szemeiért már tetemes pénzösszegek folytak be. Néhány év előtt egy dussgazdag angol 240.000 koronát kínált a tőért, de a legnagyobb indignációval visszautasították az ajánlatát. Ez a remek növény falvastagságu moha közül nő s kandikál elő és a Szent Mihály templomának a falain kuszlik fel. Azt mesélik róla, hogy Alfréd király ideje óta minden évben dusan virágozott s illatával gyönyörködtette Hildesheim városának élő vi ágjait, gyönyörű leányait és asszonyait.

Gyilkossággal vádolt fejedelem.

A lapok szerint óriási feltűnést okoz világszerte az a tanuvallomás, a melyet a Stambulow, volt bolgár kormányelnök gyilkosa elleni végtárgyaláson tett az egyik tanu. Azt állította, hogy Stambulov a halálos ágyan mondta: „Engem Kóburg Ferdinánd fejedelem gyilkolta meg.“ Hát ez szörnyű dolog, az igaz, de éppen nem újság. A történelemnek nincs lapja, amelyen ehhez hasonló „fejedelmi“ gaztetről szó ne volna.

A méregkeverők fájdalma.

A lelketlen népbujtatók, a kik szegény munkások fillereiből élőködnek, nagyon megvannak ijedve. Látják, hogy minden erőlködésük daczára is az országos Gazdasági Munkás és Cselédségélypénztár népszerűsége egyre terjed, s a nép mindjobban felismeri, hogy milyen áldásos ranévez ez az intézményünk. Persze ez nem tetszik az agitátor uraknak, mert ők egyáltalában nem azt akarják, hogy a nép boldoguljon, hanem hogy ők boldoguljanak. Miután pedig a segélypénztár terjedésével az ő népszerűségük egyre fogy, kétségbeesett erőfeszítéssel minden eszközt felhasználnak, hogy a népet tévutra vezessék és visszatartsák a pénztárba való belepéstől. Hiába való erőlködés. A nép erősebb, mint ők gondolják, s kezdik belátni, hogy nem az az ő barátja, a ki folyton és lelketlenül izgatja a fennálló társadalmi rend ellen, hogy ezen a czimen kizsákmányolhassa az „Elvtársak“ zsebeit, hanem a ki a népet biztosítani akarja minden eshetőség ellen, s oda törekszik, hogy a beállható munkaképtelenség esetén legyen miből megélnie mindenkinek, a nélkül, hogy kéregetésre és alamizsnára szorulna.

Békési „Prima“ házikenyér sütőde Debreczenben.

Sütőde telep Miklós-utca 35. Falk ház. Főelárutító hely Nov. 1 től Piac-u 26. Szikszay ház. a nagytözsde mellett. Fiók-elárutító helyek: Simonffy-u. 2. és 18. számú vassátrak, hol ma és mindennap az elárutások történnek.

Korondi Sándorné és Társa.

Székelybazar Debreczenben.

A debreczeni székelytársaság a székely ipari ezikkekből, karácsonykor vásárt fog rendezni. A rendező bizottságot a társaság választmánya már megalakította, egyik leglelkesebb székelyünk, Székely Ferencz főmérnök, helyszínelési főfelügyelő elnöklése mellett. A bizottság azonban még bővülni fog a debreczeni társadalom olyan nő és férfi tagjaiból, akik a székelység megmentése elsőrangú nemzeti ügye iránt érdeklődésüknek eddig is már többször tanujelét adták. Lelkes debreczeni urasszonyok és leányok közreműködésére azért van szükség, mert a rendezőség őket fogja felkérni a székelybazarban való előrusításra. A bazarban különösebben karácsonyi és újévi ajándéknak alkalmas tárgyakat fognak árulni. A bazar december 20-tól, január 6-ig lesz nyitva. Helyiség megszerzéséről Pünkösty Ferencz kir. főmérnök, maga is székely ember és Székely Ferencz gondoskodik.

Az ipartestületi betegsegélyző pénztár alakítása ellen.

A miniszter nemrég hagyta jóvá a debreczeni ipartestület kebelében megalakítandó betegsegélyző pénztár alapszabályait. A betegsegélyző pénztár megalakulására tegnap hívték egybe a gyűlést, de az fél eredményel végződött; mert míg a mesterek megalakították a bizottságokat, addig a segédek még tanácskozássra sem voltak hajlandók. A gyűlésen Bereczky Lajos rendőrfogalmazó és Tóth Kálmán az ipartestület elnöke elnökölték. Delelőtt a mesterek tartottak gyűlést, Bereczky Lajos ösmertette a pénztár ügyét, majd a jóváhagyott alapszabályokat olvastatta fel, végül pedig megalakította a tiszti kart. A pénztár elnöke hivatalból Tóth Kálmán az ipartestület elnöke; alelnöke Stegmüller Árpád építész. A további választásokat egyhangulag ejtették meg. Igazgatósági rendes tagok lettek: Kurucz Miklós eszmadia, K. Tóth Sámuel esztergályos, Szedlák József szabó, Riesz Henrik kocsigyáros, Pető Lajos timár, Monár Ambrus kovács. Blaskovich Mihály lakatos, Kurucz Gyula órás. Dorsch Hugó, asztalos, Friedvalszky Rezső fodrász és Cziczó Lajos cipész. Póttagok: Biczó Gyula kömives, Polgári Márton szappanos, Kostya János aranyműves, Náday Rezső asztalos, Varkoly József eszmadia és Nagy János szíjgyártó. A felügyelő bizottság rendes tagjai lettek: Pongrácz Géza könyvkötő, Killer Ede kárpitos, Debreczeni Lajos hentes. — Póttagok, Éva Péter szabó, Juhász István lakatos, Széplaky József cipész. Vitás kérdések elintézésére választott bíróságot alakítottak, melynek rendes tagjai: Zelinger Ede czimfestő, Dávidházy Kálmán könyvkötő, Kiss J. Ferencz cipész. Póttagok: Ungvári Mihály kerékgyártó, Widner Gusztáv cipész és Czabán Dániel pék. Delelőtt a segédek gyűléseztek. Mintegy 300 segéd jelent meg. Tárgyalni azonban nem lehetett, mert alighogy megnyitotta Bereczky Lajos a gyűlést, a segédek óriási lármával zúdultak fel.

— Nem kell a pénztár! Rendezzék a munkabért!

Másfél óráig tartott a vihar, a segédek nem akartak tárgyalni. Végül az elnök a gyűlést feloszlatta és e hó kilencedikére halasztotta el, a mikor is csak azok jelenhetnek meg, a kik igazolni tudják, hogy képesített mestereknél állanak szolgálatban. Ebből lesz még egy kis zavarodás.

Katonai és népfelkelői jelentkezések.

A városi tanács katonai és illetőségi ügyosztálya felhívja azon debreczeni s más községbeli illetőségi állítás és népfelkelő köteles ifjakat, a kik az 1880, 1881, 1883 és 1884-ik években születtek, hogy őszei ratasuk vegett a katonai ügyosztály hivatalos helyiségében (városház keresztépület I. em. 19 ajtó) naponként a hivatalos órák alatt delelőt 9 12-ig délután 3 6-ig 20 nap alatt, de legkésőbb november hó végéig annyival is inkább jelentkezzenek (a jelentkezéshez illetőségi bizonyítvány, keresztlevel, munka vagy cselédkönyv tanulóknak a leczkeltatógatósi bizonyítvány magukkal hozandó); mert a ki ezen jelentkezést, a nélkül hogy legyőzhetlen akadályok hátráltatták volna, elmulasztja: kihágást követ el. És 10 koronától 200 koronáig terjedhető pénz-bírsággal vagy ennek megfelelő elzárással büntetettik, így írja ezt a katonai ügyosztály.

Köszönet a részvételért.

A következő sorok közlésére kértünk fel: Mindazon tisztelt ömerőseink, kik felejthetetlen kedves halottunk drága hamvainak f. hó 29-dikén történt eltakarítására alkalmával a temetésre való megjelenésük által részvételük kifejezését adni s ez által mérhetlen fájdalomukat enyhíteni kegyesek voltak, fogadják részvételükért mindnyájunk részéről ez uton kifejezett hálás köszönetünket. Debreczen 1902 október 30. A család nevében H. Nagy Elek ev. ref. főisk. tanár.

Talált óra.

Tegnap délután a Hungária kávéház előtt Fuksz János asztalosmester egy kettős fedelű arany órát talált a becsületos megtaláló a talált órát a rendőrség bünyűgyi osztályához vitte, hol tulajdonosa kellő igazolás mellett átveheti.

Mellfüzöket a legmodernebb formák és alkalmak szerint — bármily kivitelben a gyorsabbban és kiváló gondnal jutányos áron készít Goldstein Karolina mellfüző lyára Debreczenben riacz-utca.

SZINHÁZ.

Műsor:

Hétfőn, bérlet „B“ A sötétség hatalma. Orosz parasztdráma 5 felv.

Kedden bérlet „C“ Ádám és Éva. Operette.

Szerdán bérlet „A“ Ádám és Éva. Operette.

Csütörtökön bérlet „B“ Rejtett arc. Vigjáték.

Pénteken bérlet „C“ Virágfakadás Vigjáték, Paraszthezület, opera.

Szombaton bérlet „A“ Rosenkranz és Gúldenstern. Vigjáték.

B. Ruzsinszky Ilona sikere.

B. Ruzsinszky Ilona a pécsi színház primadonnája napról-napra szebb diadalokat arat. Legutóbb a Fauszt operában énekelt és ezen alkalomból a Pécsi Napló következőket írja felőle: Fauszt opera került ma este színre több évi pihenő után. A francia műsornak mai napig nincs vonzóbb operája Fausztnál és az idegen, aki Párisba érkezik, különösen nyár idején biztos lehet abban, hogy a nagy operában Fauszt színre kerül. Vannak szép számmal, akik azt több százszor végig hallgatták és mindig új és új gyönyörűséget találnak Gounaud re-

mek zenéjében, melyet ő következő és előző műveiben még se közelített. — Mikor legutóbb hallottuk Fausztot, akkor Mefisto szerepe volt az, mely Odry Lehel kezében messze kiemelkedett a környezet fölött, ma este pedig Ruzsinszky Ilona Margitja elégitette ki azokat az igényeket, a melyeket mi itt vidéken táplálni jogosítva vagyunk. — Ruzsinszky Margitja azonban zeneileg oly tökéletes, hogy azért szívesen elnéztük a többi szereplő fogyatékoságát, mely éppen az ő magas művelzetet nyújtó alakítása mellett annál szembeötlőbb volt. Kitűnően volt disponálva és a rokka és és ékszer-dalt nem igen hallottuk még szebben énekelni mint ma este. Pedig a kitűnő Margitok egész sora vonult már el előttem, emlékezem igen jeles művésznőkre, de annyi melegséget, annyi színt és közvetlenséget és oly tiszta csengést kevés énekesnő produkált, mint ő. A bőrtön-jelenetben is művészi volt alakítása és csakis az ő kiválósága mellett éreztük a különbséget az ő és partnereinek éneke között.

IRODALOM.

Pilátus a krédóban.

(Farkas Imre mint bűnbak.)

A magyar zsurnalisztikának van egy viperája. Esti levélnek hívják és förtelmes rosszakarát, tudákoság és vak elbizakodottság jellemzi. Már igen sokszor elvetette a sulykot Tóth Béla és az ember szinte azt hiszi, hogy az írógépe automatické kopogtatja le azokat a rosszakaratu epés kiszólásokat, amiktől hemzseg az Esti levele. — Valami veszprémi szerkesztő csillag alatt közölte Farkas Imrének egy kis versét, mivel az éppen megfelelt az ő egyéni céljainak, t. i. hogy a hadnagy vetélytársát megcsufolja vele. Maga a vers nem valami nagy stíli munka, olyan kedves apróság, minden irodalmi érték híján.

A szerkesztőt megverte a katona és lett belőle egy minden napi lovagias ügy, amihez Farkas Imrének csak annyi köze van, hogy az ő versét — legyen az jó vagy rossz — komiszul elcsaklították, mindenféle szerzői jog mellőzésével.

A sértett fél itt először is Farkas Imre, aki igen helyesen érvényesíteni törekedett az ő szerzői jogát. Mert aki az én versemet elég jónak találja arra, hogy b. lapjában leközzölje, az először is írja ki a nevemet, másodsor siessen megfizetni a munkámat, mert bepezelem. (Magyarországon olyan silány értéke van a szerzői jognak, hogy csak a nagyfejűek és a nagy szájuak munkáit nem szabad átvenni.) — Debreczeni Farkas Imre versét átveheti akárki sérelem és fizetés nélkül, felhasználhatja az ő alanyi szerelmének céljaira, mert hiszen a végén csak Farkas Imre kap ki, mert hisz hogy is merészelt ő olyan verset írni, a mi ráillik a három veszprémi ember kiesi dolgára.

Tóth Béla a legcsufosabb kicsinyléssel és lenézéssel mondja el, hogy nem Arany, Tompa, Petőfi stb. versei között talált az illető megfelelő poémát, hanem debreczeni Farkas Imre adott neki hozzá anyagot. — „Eljeon Farkas Imre.“

S a költészet ösmertelen berkeiből szedi elő Tóth Béla Farkas Imrét, ami szintén rávall ő reá, mert hiszen el mehetett volna Gyulay Pálhoz, aki megmondta volna neki, hogy ki legyen debreczeni Farkas Imre, ha ez a verse véletlenül nem is olyan nagy stíli munka. Csak az a vigasztaló, hogy Petőfi meg Tóth Kálmán is irtak kevésbé nagy értékű verseket és hogy sokan tudjuk, hogy Farkas Imre van olyan költő, mint Tóth Béla tudós.

Pilátus nem került különben a kredóba mint Farkas Imre a tegnapi esti levélben. De felteszem, hogy az bántja az esti levél íróját, hogy Farkas Imre a szerzői jogait sürgette ezért a rossz versért. Ez a lenézés, a guny és a tudatlanság legeklatánsabb kifejezése volna. Pedig a dolog ezen része már tényleg sajtóügy volna, még Tóth ur véleménye ellenére is, mert nemcsak Tóth Béla személyi förmedvényei sajtóügyek, az „ismeretlen“ poéták is esznek néha, ha nem is rendes időközökben és épen az ilyen hatalmas uraktól mint Tóth Béla várják el, hogy gyámolítsa őket és ne piszkolja le a sárgaföldig a negyedik valakit, amikor egy katona pofon üt egy civilt.

Szebenyei József.

A Vilmos huszárok lóversenye.

A debreczeni Vilmos huszárok november 4-iki lóversenyére vonatkozólag közölt hírünket kiegészítjük a versenyre vonatkozó részletekkel:

I. Gátverseny.

1 óra. Tiszteletdíj a 4 első ló lovasának, 3 éves és idősebb lovak számára, melyek 1902. év augusztus hó 15 óta inomár kezben nem voltak. Távolság kb. 2400 m. Súly: 3 éveseknél 65 kg. 4 éveseknél 69 kg. és idősebbeknél 71 kg. Belföldi félvérreknél 5 kg. engedve. Lovak, melyek egy 1000 korona értékű sik-, gát-, vagy akadályversenyt nyertek, 3 kg.-mal, 1000 koronától 2000 korona értékig, 5 kg.-mal, ezt meghaladó értékben 8 kg.-mal többet. Tét 20 korona. F. v. f. 1. 69 kg. Gróf Zedtwitz Alfréd ezred s 4 é. p. h. „Charming.“ 2y 70 kg. Gróf Starhemberg Vilmos kapitány 3 é. s. k. „Fahr'dahin.“ 3. 74 kg. Ugyanez. 5. é. s. h. „Jugartha.“ 4. 71 kg. Chernel házi Chernel Viktor kapitány 5 é. p. k. „Katicza.“ 6. 69 kg. Baró Berg Hermann kapitány 4 é. p. k. „Tricolore.“ 7. 65 kg. Döry László kapitány 3 é. p. k. „Szerencse.“ 8. 68 kg. Horvath János főhadnagy id. s. h. „Vitez“ (fv.) 9. 70 kg. Edlinger Oszkár hadnagy 3 é. s. m. „Sparrafucile.“ 10. 72 kg. Ugyanez 4 é. s. k. „Gracilis.“ 11. 70 kg. Baró Podmaniczky Béla hadnagy 3 é. p. m. „Vasserer.“ 12. 71 kg. Gróf Keglevich György hadnagy 5 é. p. k. „Csutor.“ 13. 72 kg. Baró Fekete Aladár hadnagy 3 é. s. k. „Berta.“ 14. 71 kg. Worišek Ernő hadnagy 5 é. s. h. „Vakfi.“

II. Tiszti szolgálati lovak vadászversenye.

1½ óra. Tiszteletdíj a 4 első ló lovasának. Távolság kb. 5000 m. A master elrendelése szerint lovagolva. Súly 72 kg. Az 1900. és 1901-ik években valamely tiszti szolgálati lovak akadályverseny vagy vadászverseny 3 első lóva kizárva. A tulajonos által lovagolandó. Tét nélkül. 1. 72 kg. Döry László kapitány id. s. k. „Parciella.“ 2. 72 kg. Horvath János főhadnagy id. p. k. „Tüske.“ 3. 72 kg. Lovag Keil Henrik főhadnagy 6 é. sz. h. „Ámor.“ 4. 72 kg. Tarsay János főhadnagy 5 é. s. h. „Bánymester.“ 5. 72 kg. Bugarski Sándor főhadnagy 5 é. f. h. „Andor.“ 6. 72 kg. Baró Kapri Valér hadnagy id. sz. h. „Tel.“ 7. 72 kg. Edlinger Oszkár hadnagy id. p. h. „Tök.“ 8. 72 kg. Uray Tibor hadnagy id. p. h. „Benő.“ 9. 72 kg. Gróf Keglevich György hadnagy id. p. h. „Szilas.“ 10. 72 kg. Nagy Leó hadnagy id. p. h. „Bodnár.“ 11. 72 kg. Gróf Haller Pál hadnagy 6 é. p. k. „Anasztasia.“ 12. 72 kg. Szekenderovich Tamás tiszthelyettes 6 é. p. h. „Abos.“ 13. 72 kg. Nikitovicz Izidor tiszthelyettes id. s. k. „Öcsém.“

III. Félvér akadályverseny.

2 óra. Tiszteletdíj a 4 első ló lovasának, 4 éves és idősebb belföldi félvér lovak számára, melyek 1902. évi augusztus hó 15. óta idomár kézben nem voltak. Távolság kb. 3200 m. súly: 72 kg. 4 évesnél 5 kg. engedve. Egy gát- vagy akadályverseny nyertője 1901. vagy 1902. ben 3 kg. több. Tét 10 korona. F. v. f. 1. 72 kg. Gróf Zedtwitz Alfréd ezredes id. p. h. „Violette.“ 2. 72 kg. Baró Ulm Ferenc kapitány id. p. k. „Yvette.“ 3. 72 kg. Ugyanez id. p. k. „Tajtas.“ 4. 73 kg. Kirsch Frigyes kapitány id. p. h. „Durbin.“ 5. 72 kg. Baró Berg Hermann kapitány id. p. k. „Panni.“ 6. 72 kg. Strada Gyula kapitány id. p. h. „Arkanus.“ 7. 72 kg. Nedeczky Ferenc kapitány id. s. k. „Julcsa.“ 8. 72 kg. Smeidel Strassniczky Károly kapitány id. p. k. „Pepi.“ 9. 72 kg. Döry László kapitány 6 é. p. k. „Ilka.“ 10. 72 kg. Bugarski Sándor főhadnagy id. f. h. „Sultán.“ 11. 72. kg. Fanta Géza főhadnagy 5. é. sz. h. „Ragyogó.“ 12. 72 kg. Ugyanez 5 é. p. h. „Halász.“ 13. 72 kg. Ugyanez id. p. k. „Mese.“ 14. 72 kg. Lichtenstein Pál hadnagy 5 é. sz. h. „Pazar.“ 15. 72 kg. Clément Pál hadnagy 6 é. p. h. „Szivárvány.“ 16. 72 kg. Ugyanez 5 é. p. k. „Vidám.“ 17. 72 kg. Baró Kapri Valér hadnagy id. p. h. „De szép.“ 18. 72 kg. Ugyanez 6 é. s. h. „Roland.“ 19. 72 kg. Uray Tibor hadnagy id. p. h. „Vihar.“ 20. 72 kg. Ugyanez. 5. é. p. k. „Denise.“ 21. 72 kg. Ruttkay Ferenc hadnagy id. p. k. „Lotti.“ 22. 72 kg. Gróf Széchényi Pál hadnagy id. s. h. „Pagat.“ 22. 72 kg. Nagy Leó hadnagy 5 é. s. h. „Czitrom.“ 24. 75 kg. Gróf Haller Pál hadnagy id. p. h. „Svengali.“ 25. 72 kg. Ugyanez 6. é. sz. h. „Völegény“.

VI. Altisztek akadályversenye.

Távolság kb. 3200 m. 3½ óra. Tiszteletdíj az 5 első ló lovasának. Századonként 2 altiszt és egy a törzsosztályból. 1. század sárga szalag. 2. század zöld szalag. 3. század kék szalag. 4. század veres szalag. 5. század fehér szalag. 6. század szürke szalag, törzsosztály rózsaszín szalag.

V. Tiszti szolgálati lovak akadályversenye.

3 óra. Tiszteletdíj a négy első ló lovasának. Távolság kb. 3200 m. Súly 72 kg. Lovak, melyek 1900. vagy 1901-ben egy tiszti szolgálati lovak akadályversenyt, vagy vadászversenyt nyertek 3 kg. több, több ily verseny győztese 1900. vagy 1901-ben 5 kg. több. Tulajdonos által lovagolandó. Tét nélkül. 1. 72 kg. Smeidel-Strassniczky Károly kapitány 5. é. s. k. „Bruttus.“ 2. 72 kg. Fanta Géza főhadnagy id. s. k. „Palacsinta.“ 3. 72 kg. Kunze Gusztáv főhadnagy id. p. k. „Tinctura.“ 4. 75. Clément Pál hadnagy id. p. h. „Pantheon.“ 5. 72 gk. Worvisek Ernő hadnagy id. p. h. „Signal.“ 6. 75 kg. Baró Podmaniczky Béla hadnagy id. s. h. „Palócz.“ 7. 72 kg. Ruttkay Ferenc hadnagy id. s. k. „Radstadt.“ 8. 72 kg. Baró Fekete Aladár hadnagy 6. é. s. h. „Anton.“ 9. 72 kg. Gróf Széchényi Pál hadnagy 6. é. p. h. „Apell“.

IV. Huszárok vadászversenye.

2½ óra. Tiszteletdíj az 5 első ló lovasának. Századonként 2 huszár. Lovagolandó a Master elrendelése szerint. 1. század sárga szalag, 2-ik zöld, 3-ik kék, 4-ik veres, 5-ik fehér 6-ik szürke szalag.

VII. Nagy akadályverseny.

4 óra. Tiszteletdíj a 4 első ló lovasának, 4 éves és idősebb lovak számára, melyek 1902. évi augusztus hó 15 től idomár kézben nem voltak. Távolság kb. 4000 méter. Súly: 4 éves 68 kg., 5 éves és idősebb 72 kg. Egy 1000 korona értékű gát- vagy akadályverseny győztese 1901 vagy 1902-ben 3 kg., 1000 koronától 2000 korona ér-

tékig 5 kg. és e fölött 8 kg. több. Belföldi félvér 3 kg. engedve. Tét 20 korona. F. v. f. 1. 72 kg. Gróf Zedtwitz Alfréd ezredes id. p. h. „Valentin.“ 2. 72 kg. Ugyanez id. p. k. „Ivy.“ 3. 75 kg. Gróf Starhemberg Vilmos kapitány 5 é. s. h. „Jugartha.“ 4. 72 kg. Chernelházi Chernel Viktor kapitány 6 é. f. h. „Edison.“ 6. 72 kg. Baró Berg Hermann kapitány 5 é. s. k. „Barcarol.“ 7. 72 kg. Strada Gyula kapitány id. s. h. „Gestor.“ 8. 69 kg. Smeidel-Strassniczky Károly kapitány id. p. h. „Dandár.“ (fv.) 9. 72 kg. Lovag Keil Henrik főhadnagy 6 é. p. h. „Wanderer.“ 10. 68 kg. Edlinger Oszkár hadnagy 4 é. s. k. „Gracilis.“ 11. 68 kg. Baró Podmaniczky Béla hadnagy 4. é. f. h. „Arató II.“ 12. 75 kg. Gróf Keglevich György hadnagy 6 é. p. h. „Remek.“ 13. 72 kg. Baró Fekete Aladár hadnagy 5. é. p. h. „Tripos.“ 14. 72 k. Gróf Széchényi Pál hadnagy id. p. h. „Adony.“ --- Jegyzék. 1. Mind ezen versenyek csak tiszték saját lovaire és tiszték, tiszthelyettesek és önkéntesek által lovagolva érvényesek. 2. Verseny alatt nem „nyilvános verseny“ is értetik. 3. Lovasok kik nyilvános versenyt nem nyertek, 2 kg. engedve.

CSARNOK.

Vaterloo.

Eckmann-Chatrián elbeszélése után fordította: ifjabb Mórincz Pál.

Mg ma is sokszor forgatom az eszemben, hogy eznap mi is úgy hátramaradtunk volna, min a Gerardféle hadosztály Saint-Amandban. Soha nem vethették volna szemünkre.

Mert csak szigoruan a parancshoz kellett volna alkalmazkudnunk, hogy gondoskodjunk a sebesültek továbbításáról és ezzel minden rendben lett volna. Ámde kapitányunk az ilyen megengedett kibúvást is becsstelenségnek tartotta volna.

Azért is hosszú léptekkel indultunk utnak. Az eső ismét csöpörgött. Bukdacsoltunk a sárban és ránk is esteledett.

Még sohasem értem utalatosabb időt. Nem, még a lipesei visszavonulásunkkor sem. Mintha csak esőből öntötték volna az esőt. Átázva kocogtunk dombnak fel völgybe le. A puskátunk alá szoritva, vadászosan vittük, hogy legalább a puska poros serpenyőt oltalmazzuk meg az esőtől a köpönyeg alatt.

Ha mindjárt egy folyót usztunk volna át, ekkor sem lettünk volna lucskosabbak. Micsoda piszok! Micsoda sár! Még hozzá ismét erőt vett rajtunk az éhség. Buche szüntelen mosolygott a fülemben:

— Már pájtás néhány sült krumpli is pompás volna, amit otthon Harbergben csekélytettem. Mert való igaz, otthon nem mindennapra jut hús, de legalább a krumpli sohsincs fogytán!

Én ellenben a pfalzburgi kis szobánkról álmodoztam. Ott olyan csinos, derűs minden. Goulden apó a fehérabroszos asztal mellett kanalaz a tányérjából. Katicza kitünő huslevest és rostélyonsült párolgó illatos pecsenyét szolgál fel... És annál inkább elszomorodtam, hogy ebben a szakadó esőben is bizonytalan sorsban kell itt vergődni. És ha a halál egy sóhajtásra megszabadított volna ezen nyomoruságtól, ekkor már bizonyosan nem éltem volna.

Már egész sötét éjszaka volt. Térdig süppedeztünk a pocsolyás sárba és éppen erről tudtuk meg, hogy ez az út. Szánalmasan vergődünk tovább és tovább.

(Folyt. köv)

Nyilttér.**Első debreczeni házikenyér sütőde.**

Van szerencsénk a n. é. közönséggel tudatni, hogy a nagy hírnévnek örvendő debreczeni

házi kenyér sütést

e napokban megkezdjük.

Ezen kiváló kenyeret kizárólag debreczeni asszonyok sütik és megvagyunk róla győződve, hogy ezen kenyér minden más itt forgalomba hozott kenyér felülmul.

Tiszta kezelés. Jó íz és nagy forgalom az, a mit elérni akarunk.

Tisztelettel

Geiger és Guttman
kenyér-sütők.

Eladó bor.**Vadász Emil**

debreczeni

átkosföldi szőlőtelepén

az ideai termés, mintegy

500 hectoliter

egészben vagy részletekben eladó.

Levél cím: (6-5)

Debreczen, Homokkert 185 sz

A pozsonyi gazdasági kiállításon arany érdemmel kitüntetett:

Rimaszombati Conservgyár**részvénytársaság**

ajánlja mindenféle gyümölcs, főzelék, cukrozott gyümölcs, hus-conserv kiváló jómínőségű készítményeit, igen jutányos áron, ismét eladóknak megfelelő árengedménnyel.

Árjegyzéket kívánatra azonnal küld az Igazgatóság. 10-6

1398—1902 v. k. szám.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak V. 3394/3 számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Békés Lajos részére Jászay Miklós debreczeni lakostól 95 kor. 10 fill. tőke, ennek 1901 évi május hó 26 napjától számított 5% kamatai és eddig összesen 53 kor. 76 fill. perköltség erejéig 1902 évi április hó 26 an bíróilag felülfoglalt és 955 koronára becsült egy hafi ló, butorok és egyéb ingóságok **1902 évi november hó 5-én délelőtt 10 órakor** kezdetét veendő és Debreczenben Battyáni-u. 13. sz. a. megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Debreczen, 1902 évi október hó 10-én.

Bódogh Zsigmond bir. kiküldött.

Boros Testvéreknel

divatos női ruhakelmék, selymek, téli kendők és velezek a versenyben létező **legolcsóbb árakban.** Maradékok féláron.

Játék kártya készítményeinknek

gyári raktárát

és egyedüli képviselőtünket, Debreczen és vidékére

Szent-Királyi Tivadar ur

dohány és szivar nagyárujában adtuk at, a hol minden készítményünk eredeti gyári árban kaphatók.

Teljes tisztelettel

Piatnik Nándor és Fiai

budapesti első magyar játék kártya gyárosok.

139—1902.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak Sp. 524/5 sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Márkus Jenő részére Koncz Ákos és neje debreczeni lakostól 123 kor. 46 fl. tőke, ennek 1901 évi szeptember hó 1 napjától számított 5% kamatai és eddig összesen 76 kor. 16 fl. perköltség erejéig 1902 évi július hó 15 én bíróilag felülfoglalt és 1860 koronára becsült butorok és egyéb tárgyakból álló ingóságok 1902. évi november hó 4-én délelőtt 9 órakor kezdetét veendő és alperesek lakásán, Arany János utca 28. szám alatt megtartandó nyilvános birói árverésen a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Debreczen, 1002. okt. 18-án.

Oláh Géza bir. kiküldött.

371 v. k. sz.

1902.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak V. 2254/3—1902. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Bródy és Weisz cég részére Guttman Vilmos ujkerti lakostól 30 kor. 47 fill. tőke és perköltség erejéig 1902. évi aug. hó 26-án bíróilag lefoglalt és 2050 koronára becsült 10 drb. tehénből álló ingóságok **1902. évi november hó 18-án délelőtt 9 órakor** kezdetét veendő és B.-Ujváros határában, az Ujkertben megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Debreczen, 1002. évi október hó 24-én.

Oláh Géza

birói kiküldött.

Több
száz vég meglepő
jó minőségű
jó mosó **Barchet**
métere 21 krért.
Mosó bársonyok
óriási választékban
métere 75 krért.
kaphatók 1.
Bosznay J. és Társa
divatruházában Kossuth-utca 5. sz.

Felhívás!!

Van szerencsénk a n. é. közönség szives figyelmét arra felhívni, miszerint sziveskedjék a kenyérvétel alkalmával saját érdekében a rajta levő vignétáinkra, amelyek világosan

„Orosházi házikenyér“

nyomással vannak ellátva, különös figyelemmel lenni, mert csakis az ilyen vignétákkal ellátott kenyérek származnak a valódi orosházi házikenyér sütődenkből, a melyeket ez idő szerint még csak **Simonffy utca (bérház) és Piacz utca 79 sz.** alatt árusítunk el.

Ezzel egyidejűleg jelentjük, hogy orosházi házikenyér sütődenk már teljesen fizemben van, a **házhoz szállítást megkezdők** és előjegyzéseket mindenkor elfogadhatunk, s azokat pontosan teljesítjük.

Viszonteladók kerestetnek.

Teljes tisztelettel

Gémes Ferencz és Társa

Orosházi házikenyér sütőde.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. járásbiróságnak 1902. ő. 236/30. sz. végzése folytán a néh. Balogh Mihály hagyatékához beletárolt különféle — mintegy **150 hliter bakar, rizling** és közönséges **érmelléki ó,** nemkülönben az ideai, mintegy **30 hektoliter ujbór hordóstól,** valamint más egyéb ingóságok u. m. hordók stb. önkényes árverésen értékesítése rendeltetvén el, ezt a n. é. közönségnek azzal van szerencsém tudomására hozni, hogy ezen **önkéntes árverést** az érdekeltek közbenjöttével **Vajdán** (Biharmegye, vasúti állomás Bha r-Diószeg) a **Balogh-féle szőlő telepen f. é. nov. hó 7-én** d. e. 9 órakor fogom megtartani.

6-2

Dr. Mariska György

hagy. zárgondnok.

Divatos, jutanyos

Női felöltők

beszerzésére ajánljuk

RÓZSA LAJOS legnagyobb nőifelöltő áruházát
Debreczen, Kistemplom bazár.

A divatszalonba látható ábrák bármelyike ezen
áruházban megkapható.

10-8

3113. tk. sz.
1902.

II.

Póthirdetmény.

A p-ladányi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a Pécsi Imre földesi lakos végrehajthatónak Rácz László debreczeni lakos végrehajtást szenvedő elleni 509 kor. 50 fill. s jár. iránti végrehajtási ügyében 2506. sz. a. kibocsátott árverési hirdetményben a földesi 154. és 3983. számú tjkvben felvett ingatlanokra 379 kor. illetve 912 korona kikialtási árban **1902. évi november hó 21 lk napjának délelőtti 11 órájára** kitűzött árverés az 1881. LX. t.-cz. 167. §-a alapján Kir. Kincstár végrehajtható érdekében is 1111 kor. 66 fillér tőke követelése s járulékaikielégítése végett megtartatni fog.

Kelt Püspökladány 1902. évi szeptember hó 30 ik napján.
A p-ladányi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Tikos
kir. aljársbíró.

ZSEBKENDŐ

Szines szövött vászon zsebkendő	1 tuczat	1,50, 2.—, 2,50, 3.— frt
Szinnyomatu »	1 »	2,50, 3.—, 3,50, 4.—, 5.— »
» női á jour »	1 »	3,50, 4.—, 5.—, 6.—, 7.— »
» férfi á jour »	1 »	4,50, 5.—, 6.—, 7.—, 8.— »
Szines szövött á jour vászon	1 »	3.—, 4.—, 5.—, 6.—, 7.— »
Angolszinnyomatu női batiszt »	1 »	—, 1,50, 2.—, 2,50, 3.— »
» férfi »	1 »	2.—, 2,50, 3.—, 3,50, 4.— »

Fehér női és férfi egy és több á jouros
vászon zsebkendő 1 » 3.—, 4.—, 5.—, 6.—, 8.— »

Gyermek » 1 » —,40,—,60,—,80,—,1.—,1,50 »

Fehér szegetlen vászon zsebkendő 1 tuc. 2 frt és felj., minden árban
Fehér és szines franczia különlegességek 10 frt és feljebb, minden
árban. — Ha a zsebkendők a várakozásnak meg nem felelnének,
szívesen kicseréltetnek.

Zsebkendő-különlegességek

gyári raktára:

Budapest, VI., Uj-utca 7.

Téli ruhák
tisztítását

kifogástalanul teljesíti

Hrabéczy Antal

kelmefestő és vegytisztító
intézete

Debreczen

Széchenyi utca 42.

Üzlethelyiség az utcára. 20-8

Az általam legpontosabban összeállított és tekintélyes orvosok által ajánlott és jónak talált vegytisztító

SÓSBORSZESZ

mely már eddig is nagy elterjedtségnek örvend, kapható minden fűszerüzletben, valamint gyógyszerárúházaiban.

Ára egy kis üvegnek 45 kr., nagy üvegnek 90 kr.

≡ Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek. ≡

Használati utasítással ellátott könyvecske minden üveggel ingyen adatik.

Tóth Béla gyógyszerháza és illatszerraktára
DEBRECZENBEN (Tisza palota.)